Det mest lykkelige menneske med min forbøn på Dommedag er den, der siger: Lā ilāha illā Allāh (der ikke er nogen anden gud [værdig tilbedelse] undtagen Allāh), oprigtigt, fra sit hjerte eller sit indre.’”

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: Der blev spurgt: ’O Allāhs Sendebud, hvem er det mest lykkelige menneske med din forbøn på Dommedag? ’ Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: ”Jeg havde allerede antaget, o Abū Hurayrah, at ingen ville spørge mig om denne ḥadīth før dig, på grund af den iver, jeg har set hos dig efter ḥadīth. Det mest lykkelige menneske med min forbøn på Dommedag er den, der siger: Lā ilāha illā Allāh (der ikke er nogen anden gud [værdig tilbedelse] undtagen Allāh), oprigtigt, fra sit hjerte eller sit indre.’”

[رواه البخاري] [صحيح]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – informerer, at det mest lykkelige menneske med hans forbøn på Dommedag er den, der siger: Lā ilāha illā Allāh (Der er ingen gud med ret til at blive tilbedt undtagen Allāh), oprigtigt fra sit hjerte – det vil sige: med erkendelsen af, at intet andet end Allāh har ret til tilbedelse, og at denne erklæring er fri for både shirk (at sætte partnere ved Allāh) og riyāʾ (at gøre noget for at blive set eller anerkendt af andre).

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/3414